

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: O MIN VEN, MIN VEN DON CARLO

Citation: Aarestrup, Emil: "O MIN VEN, MIN VEN DON CARLO", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.135.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid66190/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

O MIN VEN, MIN VEN DON CARLO

Odense den 24de Sept. 1852.

I O min Ven, min Ven Don Carlo,
Min Veninde, Donna Thora,
Hvor bevæget, hvor beruset
Foer jeg bort i Røgcoupeen —

II Bort fra Eders varme Haandtryk,
Bort fra Eders skjønne Latter —
Ved min Høire sad en Tydsker,
Ved min Venstre sad en Jøde!

III Hvor bevæget, hvor beruset —
Døende Zigarren brændte,
Tydskeren med Hovdet nikked,
Jøden gabede i Søvn.

IV Hvor bevæget, hvor beruset!
Af Dit Venskab, Carl, bevæget,
Af det tro, det tyveaarige!
Og af Thoras Kys beruset,

V Af det tredie — Jord og Himmel!
Trende Kys i tvende Somre!

Det maa gjøre en Omvæltning
i mit Levnets stille Omløb;

VI En klimatisk stærk Forandring!
Tre kjedsommelige, mørke
Vintre ere idetmindste
Som tre Efteraar forsvundne.

VII Hvor bevæget, hvor beruset!
Kulingen fra Nord paa Beltet,
Med en næsten Storm, jøg ikke
Blodet bort af mine Kinder.

VIII Selv i Læ af Hjemmets Mure,
I de aabne, kjære Arme,
Var endnu den sagte Skjælven,
Afskedsrusen, i mit Hjerte.

IX O Don Carlo, Donna Thora!
Selv i disse Liniers Mathed
Er et Udtryk af min Afsked,
Et Godnat, Farvel saalænge! —

X Men jeg vil forandre Tonen
Til en fyrig Morgenhilsen,
Et Velmødt! et Takforsidst! for
Velkomst- og for Afskedskysset!

XI Endnu strømmer Morgenluften,
Varmet af Septembersolen,
Under flagrende Markiser
Ind paa Eders Blomsterborde —

XII Kjære Carl, min Ven Don Carlo,
Min Veninde, Donna Thora,
Og om ei i støvet Frakke,
Med de lange Reiselokker —

XIII Som en Aand, til disse Stave
Paa Papiret bunden, lister
Eders gamle Ven og Digter
Sig til Jer en Søndagmorgen.

XIV Tag, som altid, vel imod ham!
Klap hans Haandskrift! stryg de Krøller,
Han poetisk slog med Pennen,
Ud til en naturlig Hilsen!

XV Fuld af Munterhed og Glæde!
Fuld af dristig Spøg! — Hvor gjerne
Var jeg ikke, heel og holden,
Rund og rynket, selv tilstede!

XVI Gynged mig i Gyngestolen,
Brød en Stump af Vienerbrødet,

Slurkede af Kaffeslurken,
Snaksom med en Snakkesalig!

XVII Men som Geist, en saakaldt Aand, er
Jeg tilstede kun disværre!
Kan ei slurke Kaffeslurken,
Kan ei bryde Vienerbrødet —

XVIII Men, til Lykke, snakke kan jeg,
Snakkesalig og fortrolig
Med en snaksom Ven og Frue,
Snakke til den sidste Strophe!

XIX Donna Thoras brune Lokker
Sig bevæge — Med Lorgnetten
Søger hun et muligt Gjenfærd,
Et kompakt Phantom, en Masse —

XX Allenfals mig selv i Døren —
Men det er nu eengang mere
Lette Vare, kun Papir med
Poesiens fine Krumspring —

XXI Selv jeg sidder i det gode,
Gamle Odense, omtaarnet
Af mit Bibliotheks og Læge-
Konstens Snurrepiberier —

- XXII Sidder ved et nedbrændt, dunkelt
Lys, i Lænestolen, i en
Blommet Slaabrok, hoster af og
Til, og har en himmelsk Snue.
- XXIII Men paa Vesterbro, en svag For-
Dybning i to deilige O-
Valer, og et Glimt af Perle-
Glands i Roserne af Peithos —
- XXIV Kort, paa Dansk, et Smil paa Thoras
Mesterlige Ansigt siger snart, at
Brevet, uledsaget af per-
Sønlig Plumshed, er velkomment.
- XXV Nu, saa lad da disse Linier
Trykke Eder til mit Hjerte,
Begge, baade Mand og Kone,
Alle, baade Børn og Gamle!
- -----

- XXVI Ak! — paa dette korte Gjensyn
Af en lille Deel af mig — thi
Kroppen er hos mig den største
Og den vigtigste tillige —

XXVII Følger atter Afskedssukket —
Mit Farvel — Farvel, Don Carlo!
Donna Thora, ak, addio! —
Glem mig ei! Felicità!
E Aarestrup

XXVIII Digtervennen, Don Vernaccio,
Og hans Frue, Donna Giulia,
Bring Dem begge Tak og Hilsen,
Tak for sidst og Tak for Meget!

XXIX Ogsaa Damerne, de tvende
Sortomflorte Marguerither —
Virkelige, ægte Perler —
Meld Dem min Salutazione!
